

Land og by

Af: Astrid Landbo

Ved spisebordet når mørket lægger sig roligt over Mesing, bliver der gjort klar til en ny dag på landet.

Flyver over stok og sten, snurrer og drejer igennem det idylliske Jylland. Der pumpes nova-fm ud af højttalerne i bilen, og man mærker den stærke lugt af gødning og korn. "Glæder i jer? Har i været på landet før?", spørger den servicerende landmandskone Helle, og drejer ind på gården, hvor man i den grad kan mærke den skrappe lugt af grisehud.

Landmanden er ikke til at se nogen steder, men det er Ian Johnson til gengæld. Englænderen som har boet og arbejdet på gården siden 1995, hvor landbruget blev startet op. Af med tøjet og så i overalls og gummirøjsere.

Larm og maskiner der snurrer og brummer, 50 grise på linje og igen, nova-fm brøler ud af en gammel, støvet men overraskende effektiv højttaler, som hænger ligeover en, når man træder sit første skridt ind i farestalden. "Ja man skal passe på hørelsen herinde", siger Ian og putter ørepropper i ørene. Ned ad den lange grise sti og hen og tjække ingen er midt i en fødsel. Sedler dingler fra en snor over hver gris. "OBS dødsfødsel!", står klart på en pink post it, over en so liggende i en af båsene. Ian forklarer, at det er så de kan hjælpe soen med fødslen, hvis nu nogle skulle dø inde i soen. De skal holde øje med grise som ikke er ligeså gode til at føde eller spise, grise som ikke kan udføre grisevaner. "Livet for de grise er på vippen til slagteren", afslutter Ian med at sige.

Pattegrise vimser rundt nede i båsene. Frem og tilbage, ind til varmelampen og ud og se og så ind igen. Som små hundehvalpes begejstrede haler, flyver de kupperede stumper frem og tilbage, med grynt og prust på de små grise.

Længere inde i stalden, forbi flere søer og pattegrise, spande med de dødfødte eller maste pattegrise, videre ind til sopolterne, de endnu ikke inseminerede søer, og de søer, som er i løbetid. Ian går et øjeblik og vender tilbage med inseminerings udstyr og en pose med sæd. En orne spadserer rundt på en aflang sti imellem båsene og får søerne opstemt.

Nu bliver ornen lukket lidt af, så han er fastlåst på kun en so. Det er kun tremmerne som adskiller de to grise, og de grynter og gør sig til for hinanden. Når Ian puffer og svinger sit ben op på ryggen af soen, går det for alvor op for en, at det man bevidner er grise-porno. Ornen gør sig til, og er der egentlig kun for at få søerne til at optage sæden. Ian fortæller at soen selv laver sammentrækninger som leder til, at den optager sæden. Så optager soen i sit eget tempo, og det bliver ikke bare høvlet derop.

Efter insemineringen går turen til søer i samlet sti. Her skal der skrubes utallige mængder lort væk, og gives nyt stråfoder. Man må mave sig igennem de store flæskedyr og skubbe de

aggressive væk, flytte på de trætte som ligger og hviler sig, for at få det nye halm ud. Kamp og rift om fodermaskinen kan tydeligt høres og mærkes når man bevæger sig igennem den store flok.

Pauser bliver smidt ind 10:30, 12:00 og omkring 16:00 er dagen i stalden færdig. Først i første pause ses landmanden Ole Larsen, men vi synger jo også:

“Bondemanden har altid travlt på sin gård”, det kan bekræftes.

Første pause er overstået, hvor hele gårdbesætningen er samlet og bliver forkælet af Helle. Stanken af gris slipper ikke ens næse bare fordi man er ude af stalden en kort stund. Når man hæver sin rugbrødsfad, bliver man overvældet af den skarpe lugt.

Turen går nu tilbage til søerne med Louise, som er arbejder for gården. “Snup en øser og tom krybberne”, siger Louise og peger på væggen, hvor der hænger tre styks øser.

Hvis grisene ikke har spist af deres mad, får de taget temperaturen og det bliver noteret på deres sedler, og også på computeren udpeger Louise.

Klokken er 12:30 og middag er spist. Tilbage til stalden og så skal der kastreres, og hale kuperes på pattegrisene. Her er det meget vigtigt, at man husker ørepropperne, for de hviner og skriger når de løftes op. Grisene får også pencilen og jern.

Det nærmer sig slutningen af dagen, og alle er trætte og har ømme fødder. Så er det af med arbejdstøjet for idag, og ind og få et stykke kage og noget kaffe.

Hunden i stuen lister rundt og hygger sig, mens Helle sørger for aftensmaden bliver gjort klar.

Efter maden bliver der fortalt om økonomien, gårdens bedste år i 2001, opstart på gården, børnenes regler, sammenligninger med byen og vores hverdag.

Nu går gården til ro, og gør klar til endnu en dag med pligter og dyr på programmet.